



Egyházi Látogató

XIV. ÉVFOLYAM 4. SZÁM A WASHINGTONI MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ HAVILAPJA
2007. DECEMBER 25.

**MEGJELENT AZ ISTEN ÜDVÖZÍTŐ KEGYELME
MINDEN EMBERNEK, ÉS ARRA NEVEL MINKET,
HOGY MEGTAGADVA A HITETLENSÉGET
ÉS A VILÁGI KÍVÁNSÁGOKAT, JÓZANUL,
IGAZSÁGOSAN, ÉS KEGYESEN ÉLJÜNK A VILÁGBAN.**

(Titusz 2,11-12)

Istentől megáldott karácsonyi ünnepet, és kegyelemben gazdag újesztendőt kívánunk egyházunk minden tagjának és istentiszteleteink minden kedves látogatójának!



Leonardo da Vinci: A bölcsek imádása (reprodukción)

ÜNNEPI KÖSZÖNTÉS

Karácsony egyik szépsége: jó egymásról hallani. A posta tudna ennek az ünnepi érzésnek erejéről beszélni. Mindenkinek, akihez valami módon odatartozónak tudjuk magunkat, legalább egy köszöntő lapot küldünk. Gyakran megkérdezzük egymást vagy önmagunkat: nem felejtettünk el valakit? Így együtt vagyunk azokkal is, akik tőlünk messze távolban élnek.

Az ünnep-kívánásnak számos formája van, mint ahogy sokféle a hozzánk érkező, vagy általunk küldött köszöntések szövege. Gondoljunk a három leggyakoribbra:

„Kellemes Ünnepeket Kívánok!” – hangzik a köszöntés az emberek ajkáról csakúgy, mint a képeslapok szövegéből. Mit jelent ez a kívánság a maga szó szerinti értelmében? Jelent pihenést, utazást, jó társaságot, munkaszünetet, taposómalomból való kikapcsolódást. A két-, vagy háromnapos ünnep (munkaszünet) éppen ezért nagyon is népszerű intézkedés. Az ünnep „kellemes” hangulata helyénvaló, ha nem szorítja ki az ünnep központjából a karácsony igazságát, Krisztust. Éppen ezért a keresztyén ember elsősorban a „Kellemetes” Krisztusra gondolva kíván a másik embernek kellemes ünnepeket.

„Boldog Ünnepeket Kívánok!” – Ez a kívánság főleg a meghitt együttlétekre utal. Karácsonykor különösen jó együtt lenni. Mindenki keres valakit, hogy, ha csak lehet, a szentestén ne legyen egyedül. Ha valóságban nem talál, keresi az együttlételeműlt karácsonyok feledhetetlen emlékeiben. Hány és hány millió ember indul útnak, diákok, katonák, otthontól messze szakadt emberek, hogy karácsonyra hazakerkezzenek, mert karácsony boldogságához hozzátartozik a családi együttlételem. Én 18 éves korom óta, mint a kollégium ünnepe legátusa, mindig útnak voltam ismeretlen gyülekezetek ismeretlen parókiái felé. Téli hidegben, a vonatkerekek zakatolása közben, sokszor eszembe jutott a költő szava: „*Boldogtalan, kinek ma útja van / S ott éri a szenteste, hol idegen.*” Sok kedves és örömteli tartalma van az ilyen ünnep-tartásnak, de valami még hiányzik a karácsony boldogságából. Erre utal kedves adventi énekünk: „*Boldog, ki Jézust szereti, jaj annak, aki megveti. Mert kívülről nincs boldogság. Nincs békesség, világosság.*”

„Áldott Ünnepeket Kívánok Istentől!” – Ez egy szűkebb kör, Isten gyermekeinek köszöntése, azoké, akik tudják, hogy Az, aki elküldte szeretett Fiát, valóban áldottá teszi ünneplésünket akkor is, ha betegség, vagy egyéb földi bajok közepette érkeznek el a szenteste, akkor is, ha valami, vagy valaki hiányzik karácsony hangulatából, akik azt is tudják, hogy az ünneplés központjában nem a minden jóval meg-
rakott karácsonyfa, hanem a karácsonyi evangélium és az ÚR asztala áll. Nem a dús és drága ajándéktömeg tesz boldoggá kicsinyt és nagyot, hanem Istenre, egymásra, főleg pedig a gyermekre fordított több idő, több szeretet, nemcsak egyszer egy évben, hanem az esztendő minden napján. Az a nem hangoztatott, hanem élő és ható szeretet, amit keresztyén szülők már megtanultak a jóság forrásától, azért át is adják a Tőle vett lelki áldásokat első rendben a rájuk bízott életeknek. Legyen kellemes ünneped, legyen boldog kará-

csonyod, de, mindenek felett, legyen Istentől megáldott ünneped, új évod: Krisztus Urunknak áldott születésén...

Dr. Bertalan Imre

REMÉNYIK SÁNDOR:

József, az ács, az Istennel beszél

**Magasságos,
Te tudod: nehéz ez az apaság,
Amit az én szegény vállamra tettél.
Apja volnék, – és mégsem az vagyok.
Ez a gyermek... ha szemébe tekintek,
Benne ragyognak nap, hold, csillagok.
Anyja szemei s a Te szemeid,
Istenem, a Te szemeid azok.
Gyönyörűséges és szörnyű szemek,
Oly ismerősek, s oly idegenek...
Ez az ács-műhely... ezek a forgácsok...
Mit tehettem érte?... Mit tehetek?
Én tanítottam fogni a szerszámot,
Mégis rá fogják majd a kalapácsot.
Úgy félek: mi lesz?
Most is ki tudja, merre kóborog,
Tekintetétől tüzet fog a műhely,
Tüzet a világ, s egyszer ellobog.
Ó, jó volt véle Egyiptomba futni
S azután is óvni a lépteit,
Fel a templomig, Jeruzsálemig,
Míg egyszer elmaradt...
Ó, jó volt, míg parányi rózsaujja
Borzolta szürkülő szakállamat,
Ezüst nyomot hagyott már akkor is,
Komoly nyomot parányi rózsaujja.
S most olyan más az útja...
Vezetném és Ő vezet engemet.
Csak azt tudom, a Te utadon jár,
Magasságos,
De ki tudja a Te ösvényedet?
Te vagy az atyja, - én senki vagyok,
Az Evangéliumban hallgatok,
S hallgat rólam az Evangélium.**



Yasuo Ueno: Mennyei seregek sokasága

Nem volt számukra hely... és vajon ma?

Gyakran hangzik a kérdés: „Ha van Isten, miért engedi meg azt a sok szenvedést és bajt?” Billy Graham lányát hasonló kérdésben faggatták az egyik rádióműsorban: Úgy hiszem, – válaszolt Anne –, Istent nagyon elszomorítja, ami velünk történik, ám évek óta azt mondjuk neki: menj ki az iskoláinkból, a kormányunkból, és távozz az életünkben. És Ő, amilyen gentleman, csendben hátrahúzódott. Miképpen várhatjuk el Istentől, hogy áldását és védelmét adja, ha egyben arra szólítjuk fel, hogy hagyjon bennünket békén? O’Hare – aki később gyilkosság áldozata lett –, panaszkodott, hogy nem akar imádságot az iskoláinkban, és mi azt mondtuk, rendben. Azután valaki azt mondta, jobb, ha nem olvassuk a Bibliát iskoláinkban. A Bibliát, amely azt mondja: ne ölj, ne lopj és szeresd felebarátodat, mint önmagadat. És mi azt mondtuk, rendben. Azután dr. Benjamin Spock azt mondta, ne fenekeljük el a gyermekeinket, ha rosszul viselkednek, mert a kis személyiségük megsérül, és lerombolhatjuk önbecsülésüket (Spock fia öngyilkos lett). És mi úgy gondoltuk, egy szakember biztosan tudja, miről beszél, és azt mondtuk, rendben. Aztán valaki azt mondta, hogy a tanárok jobb, ha nem fegyelmezik a gyermekeinket, amikor rendetlenül

viselkednek. Erre az iskola vezetői azt mondták, hogy a tanárok inkább hozzá se érjenek a diákokhoz, nehogy rossz fényben tűnjön fel az iskola, mert azt semmiképpen sem akarjuk, hogy bepereljenek bennünket. És mi azt mondtuk, rendben. És aztán a szórakoztatóipar azt mondta, csináljunk tv-műsorokat és mozifilmeket, amelyek az erőszakot, az erkölcstelenséget és a tiltott szexet reklámozzák. És készítsünk olyan zenefelvételeket, amelyek bátorítanak a nemi erőszakra, a kábítószer-fogyasztásra, a gyilkosságra, az öngyilkosságra és a különböző sátáni témákat dolgozzák fel. És mi azt mondtuk, ez csak szórakozás, nincs is rossz hatása, és különben sem veszi senki komolyan, úgyhogy, csak hadd menjenek... Most pedig feltesszük magunknak a kérdést: miért nincs a gyermekeinknek lelkiismerete, miért nem tudnak különbséget tenni jó és rossz között, és miért nem okoz nekik problémát, hogy megöljék az idegeneket, osztálytársaikat, saját magukat? Talán, ha elég hosszan és keményen gondolkodunk rajta, ki tudjuk találni. Azt hiszem, elég sok köze van mindennek ahhoz a mondáshoz, hogy amit vet az ember, azt aratja. „Kedves Isten, miért nem mentetted meg azt a kislányt, akit megöltek az osztályban? Tisztelettel, egy Érintett Tanuló” És a válasz? „Kedves Érintett Tanuló! Ki vagyok tiltva az iskolából. Tisztelettel: Isten.”

Furcsa, milyen egyszerű az embereknek kivetni, kidobni Istent, zagyvaságnak, értelmetlenségnek tartani üzenetét, aztán csodálkoznak, miért megy a világ a pokolba. Furcsa, milyen hamar elhisszük, amit az újságok írnak, de megkérdőjelezzük, amit a Biblia mond. Furcsa, hogy az erkölcstelen, obszcén, durva és vulgáris dolgok szabadon áramlanak a világhálózaton, miközben az Istenről való nyilvános beszédet elnyomják az iskolákban és a munkahelyeken. Furcsa, hogyan lehet valaki Krisztusért lángoló vasárnap és láthatatlan keresztény a hétköznapokban. Furcsa, hogy jobban érdekel, mit mondanak rólam az emberek, mint az, hogy mit mond Isten felőlem! Gondolkozol?

Saját világába jött, és az övéi nem fogadták be Őt. Akik pedig befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazokat, akik hisznek az Ő nevében, akik nem vérből, sem a test, sem a férfi akarataból, hanem Istentől születtek. Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal. (János 1,11-14)

Washingtoni Magyar Református Egyház

Karácsonyi Istentisztelet, 2007. december 25.

Mayer Judit és Kovács Zoltán lelkipásztorok

Orgona előjáték
Apostoli köszöntés

Fennálló ének	39,1-2	<i>Krisztus Urunknak</i> Lukács 1:26-38; 2:1-20
Lekció		
Nagyének	37,1-3	<i>Az Istennek Szent Angyala</i>
Prófétai ima		
Közének	38,1-2	<i>Halld Mint Zeng Az Egész Ég</i> Ézsaiás 40,29-31 BIZALOM
Textus		
Igehirdetés		
Pásztori ima		
Úri imádság (6. oldal)		
Úrvacsorára készülve	46,1-3	<i>Idvességünk, Váltáságunk</i>
Úrvacsorai liturgia		
Apostoli Hitvallás (8. oldal)		

Kérdések

Hiszitek-e, hogy az Istentől igazságban, szentségben és ártatlanságban teremtett első embernek esete folytán ti magatok is mindenestől fogva gyarlók, esendők és bűnösök vagytok, kik saját erőtokból Isten ítélszéke előtt meg nem állhattok, sőt büntetést, halált és kárhozatot érdemeltek?

A gyülekezet együtt felelje: ÉN EZT HISZEM ÉS VALLOM.

Hiszitek-e testvéreim, hogy Isten a bűnös emberen megkönyörülven, az Ő Szent Fiát, az ÚR Jézus Krisztust tiértetek testben elküldte, kinek egyszéri tökéletes áldozatával a bűnnek hatalmát és a kárhozatnak erejét elvette, s titeket ingyen kegyelemből a Jézus vérének érdeméért hit által megigazít?

A gyülekezet együtt felelje: ÉN EZT HISZEM ÉS VALLOM.

Hiszitek-e, hogy Isten, aki feltámasztotta az ÚR Jézus Krisztust, általa minket is feltámaszt a halálból és halandó testünket halhatatlanságba öltöztetvén, általvisz az Ő örök dicsőségébe?

A gyülekezet együtt felelje: ÉN EZT HISZEM ÉS VALLOM.

Mindezeket bizonyonnyal elhívén, ígértek-e, fogadjátok-e, hogy ti e kegyelemért háládatosságból egész életeteket az Úrnak szentelitek és már e jelenvaló világban, mint az Ő megváltottai, az Ő dicsőségére éltek?

A gyülekezet együtt felelje: ÍGÉREM ÉS FOGADOM.

Kenyér és bor kiosztása előtt	47,1	<i>Megterítve Áll Előttünk</i>
Hirdetések		
Záró ének	45,1-2.4	<i>Hirdetvén az ÚR halálát</i>
Magyar himnusz	49	<i>Isten Áldd Meg a Magyarat</i>
Áldás		
Orgona utójáték		

Közlemények

➤ Az egyetemes imahét alkalmából januárban ökumenikus istentiszteletet tartunk, melynek időpontja:

2008. január 27,
délelőtt 11 óra

Helyszíne: Wesley Theological Seminary kápolnája:

**4500 Massachusetts Ave., NW.,
Washington, D.C., 20016.**

Az istentiszteleti alkalomra, és az azt követő szeretetvendégségre mindenkit hívunk és várunk.

➤ A virágokat az ÚR asztalára Gaál Anikó ajándékozta szülei emlékére.

Lelkipásztorok Elérhetősége

Dr. Bertalan Imre

Telefon: (301) 493-5036

E-mail: ibertalan@verizon.net

Kovács Zoltán

Telefon: (202) 885-8731

E-mail: zoltaan@tvn.hu

Egyházunk az interneten:

REFWASHINGTON.ORG

vagy

WASHINGTON.REF.HU

Az ÚR legyen és maradjon gyülekezetünk őriző Pásztora!